

جناب آقای نعمت الله سعیدی دامت توفیقاته

السلام علیکم ورحمة الله تعالی وبرکاته و مغفرتة و رضوانه

با احترام به تمامی مذاهب فقهی متداول در جهان اسلام و نظرات مجتهدین و علماء مذاهبی که بسم الله به سر می خوانند و یا نخواندن بسم الله را ترجیح داده اند و تصویب همه مجتهدین اسلامی نکاتی چند پیرامون سؤال جناب عالی مرقوم می گردد.

در خصوص جهر به بسم الله الرحمن الرحیم در قرائت قرآن در نماز و غیر نماز اعم از سوره ی فاتحه و اول سوره های دیگر که سوال نمودید حکم چنین است که در مذهب اکثر اهل علم از صحابه و تابعین و بعد از آنها اعم از فقهاء و قراء من جمله مذهب امام شافعی، بسم الله الرحمن الرحیم در سوره ی فاتحه و اول سوره ها سنت است که از بین فقهای صحابه ابوبکر صدیق، عمر فاروق، عثمان بن عفان، علی بن ابی طالب، عمار بن یاسر، ابی بن کعب، ابن عمر، ابن عباس، ابی قتاده، ابی سعید، قیس بن مالک، ابی هریره، ابن ابی اوفی، شداد بن اوس، عبدالله بن جعفر، حسین بن علی، و و جماعتی از مهاجران و انصار رضوان الله علیهم اجمعین را ناقلین اخبار و محدثین بزرگ نام برده اند.

اما از بین تابعین کسانی که قائل به استحباب به جهر خواندن بسم الله الرحمن الرحیم بودند بسیار اند که حقیر افرادی را که برای شما معروفتر اند ذکر می کنم.

محمد بن علی بن ابیطالب (محمد بن الحنفیه)، سعید بن المسیب، سعید بن جبیر، طاوس و عکرمه، و عمرو بن دینار از شاگردان ابن عباس و ابن وهب (صاحب مالک)، عطاء مجاهد، ابن سیرین، علی بن حسین (امام زین العابدی) و پسرش محمد بن علی (امام محمد باقر)، نافع مولای ابن عمر، عمر بن عبد العزیز، زهری، عبد الله بن مبارک، علی بن عبدالله بن عباس و پسرش محمد بن علی و شیه اش مکه و دانشمندان بسیاری که نام آنها را به قصد اختصار ذکر ننمودم (امام بیهقی در کتاب الخلافات از امام جعفر صادق نقل می نمایند که فرمودند: «اجتمع آل محمد صلی الله علیه وسلم علی الجهر بیسم الله الرحمن الرحیم» خاندان پیامبر صلی الله علیه وسلم اتفاق بر جهر بسم الله الرحمن الرحیم دارند).

از عکرمه نقل است که او پشت سر کسی که بسم الله را به جهر قرائت نمی کرد نماز نمی خواند و از امام محمد باقر چنانکه خطیب از او نقل کرده آمده است که فرمودند: لا ینبغی الصلاة خلف من لایجهر. (نه سزد نماز خواندن پشت سر کسی که بجهر نمی خواند منظور بسم الله را به جهر نمی خواند).

اما آنچه نقل از قراء سبعة به ما رسیده است چنانکه ابوالخیر بن الجزری در کتاب النشر فی انقراءات العشر آورده است که همه قراء بدون اختلاف خواندن بسم الله در اول سوره فاتحه از ایشان روایت شده است و اگر اختلافی هم نقل است در غیر سوره ی فاتحه در فواصل سوره می باشد.

لازم به ذکر است که روایت بسم الله در ابتدای سوره ها از همه ی قراء نقل شده است و خود نیز به جهر خوانده اند.

از قاریانی که به اتفاق خواندن بسم الله الرحمن در فواصل سوره ها نیز از آنها روایت شده عبارتند از: ابن کثیر قاری مکه حمزه، کسایی و عاصم قاریان کوفه. قراءت حفص از عاصم ابن ابی النجود در بیشتر مناطق دنیا از جمله در منطقه ما رایج است.

مستند این دسته از علماء دلایل زیر است:

۱- دارقطنی و حاکم از سعید بن جبیر روایت کرده اند که ابن عباس فرمود: «کان النبی صلی الله علیه و آله یجهر ببسم الله الرحمن الرحیم» عادت پیامبر صلی الله علیه وسلم بود که بسم الله الرحمن الرحیم را بلند می خواندند. حاکم درباره ی این حدیث می فرماید: هذا حدیث صحیح و لیس له علة. این حدیث صحیحی است و هیچ مشکلی از حدیث ضعیف بودن ندارد. افزون بر این از ابن عباس دو روایت دیگر به این مضمون نقل شده است روایت اول «ان النبی صلی الله علیه وسلم جهر ببسم الله الرحمن الرحیم» و روایت دوم «کان النبی صلی الله علیه وسلم یفتتح الصلاة ببسم الله الرحمن الرحیم»

۲- دارقطنی از ابی هریره روایت نموده که: «ان النبی صلی الله علیه وسلم کان اذا ام الناس قرا بسم الله الرحمن الرحیم» حقا که پیامبر هرگاه پیش نماز مردم می شد بسم الله الرحمن الرحیم را می خواند. دارقطنی در تأیید این حدیث می فرماید: رجال اسنادہ کلهم ثقات

۳- نعیم بن عبدالله المجرر گوید: «صلیت وراء ابی هریره رضی الله عنه فقرأ بسم الله الرحمن الرحیم ثم قرأ بأم الكتاب حتی إذا بلغ ولا الضالین قال آمین وقال الناس آمین ویقول كلما سجد الله اکبر و إذا قام من الجلوس من الإثنين قال الله اکبر ثم یقول إذا سلم و الذی نفسی بیده انی لأشبهکم صلاة برسول الله صلی الله علیه و سلم» رواه النسائی و ابن خزیمه و أخرجه الحاکم فی المستدرک علی الصحیحین و قال حدیث صحیح علی شرط البخاری و مسلم و رواه ابن حبان فی صحیحه و الدارقطنی فی سننه و قال هذا حدیث صحیح و کلهم ثقات. به امامت ابوهریره نماز خواندم بسم الله الرحمن الرحیم خواند سپس ام الكتاب (سوره فاتحه) خواند تا که به ولا الضالین رسید آهین گفت مردم نیز آمین گفتند و هر بار به سجده می رفت الله اکبر می گفت و پس از برخاستن از تحیات اول الله اکبر می گفت و بعد از سلام نماز می فرمود: شباهت نماز من به پیامبر از همه ی شما بیشتر است. در کتب مذکور این حدیث روایت شده و دارقطنی در سننش چنین اظهار می نماید که این حدیث صحیح است و رجالش همه ثقه و مورد اعتمادند.

ابن خزیمه در مصنفش می فرماید: جهر ببسم الله الرحمن الرحیم در نماز به صحت رسیده و ثابت شده از پیامبر با سندی ثابت و متصل و حدیث شناسان شک و ریبی در صحت و اتصال سندش ندارند سپس حدیث مذکور از ابی هریره روایت می کند.

از ابی هریره نیز روایات دیگری نقل شده مثل روایتی که زهری از سعید بن مسیب از ابی هریره روایت می کند که فرمود: «کان النبی صلی الله علیه وسلم یفتتح القراءة ببسم الله الرحمن الرحیم» ابی حازم از ابی هریره روایت می کند «کان النبی صلی الله علیه وسلم یجهر بقراءة بسم الله الرحمن الرحیم»

۴- در مستحیج امام بخاری روایت شده است « سئل انس کیف كانت قراءة رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كانت مدا ثم قرأ بسم الله الرحمن الرحيم يمد بسم الله ويرمد الرحمن و يمد الرحيم » قال الحافظ ابوبكر محمد بن موسى الحازمي هذا حديث صحيح لانعرف نه عنه وفيه دلالة على الجهر مطلقا يتناول الصلاة وغيره لان قراءة رسول الله صلى الله عليه وسلم لو اختلف في الجهر بين حالتي الصلاة وغيرها لبينها انس ولما اطلق جوابه وحيث اجاب بالبسملة دلى على ان النبي صلى الله عليه وسلم يجهر بها في قراءته و لولا ذلك لاجاب انس بالحمد لله رب العالمين او غيرها از انس پرسیدند قرأنت پیامبر چگونه بود فرمود: کشیده بود سپس بسم الله الرحمن الرحيم را خواند بسم الله ، الرحمن و الرحيم را کشیدند.

حافظ ابوبكر محمد بن موسى حازمي گوید: این حدیث صحیح است و اشکالی برای آن نمی شناسیم و این حدیث دلالت بر جهر خواندن بطور مطلق دارد و حالت نماز و غیر نماز را شامل می شود و اگر در دو حالت نماز و غیر نماز در جهر آن فرق داشت انس آن را مشخص می نمود و بصورت مطلق جواب نمی دادند و از آنجایی که در جواب سائل از بسم الله شروع کردند دلالت بر آن است که پیامبر آن را به بلند می خواندند و اگر غیر از این بود در جواب از الحمد لله یا چیز دیگری می گفتند.

۵- در صحیح مسلم از حضرت انس روایت است که فرمود « بینا رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات يوم بين اظهرينا اذا اغفى ثم رفع رأسه مبتسما فقلنا ما اضحكك يا رسول الله قال انزلت علي أنفا سورة فقرا بسم الله الرحمن الرحيم إنا أعطيناك الكوثر فصل لربك وانحر إلى آخرها » روزی پیامبر در میان ما بود کمی به حالت خواب رفتند سپس سر را در حالتی خندان با لا آوردند گفتیم از چه می خندی ای رسول خدا فرمود سوره ای بر من نازل شد پس بسم الله الرحمن الرحيم و سوره کوثر ... را خواندند.

۶- دارقطنی و حاکم از انس روایت کرده اند « صلى معاوية بالهذينة صلاة فجهر فيها بالقراءة فقرا بالبسملة في أم القرياء ولم يقرأها في السورة فلما سلم ناداه من شهد ذلك من المهاجرين من كل مكان يا معاوية أسرفت الصلاة أم نسيت؟ فلما صلى بعد ذلك قرأها » معاوية در مدینه نمازی را اقامت کرد بسم الله را در سوره ی فاتحه خواند اما در سوره بعدی نخواند بعد از سلام نماز او مهاجرین حاضر از هر سو صدایش زدند ای معاویه از نماز دزدیدی یا فراموش کردی ؟ بعد از آن هر وقت که نماز خواند بسم الله را می خواند.

این حدیث روایتهای مختلفی دارد که امام شافعی آن را نیز روایت نموده و در برخی روایات انصار هم اضافه بر مهاجرین آمده است و در بعضی روایات آمده « این بسم الله الرحمن الرحيم » بسم الله الرحمن الرحيم چه شد.

۷- محمد ابن ابی السری العسقلانی گوید: « صلیت خلف انه متر بن سليمان مالا أحصى صلاة المغرب وأصبح فكان يجهر ببسم الله الرحمن الرحيم قبل فاتحة الكتاب وبعدها و سمعت المعتمر يقول ما ألو أن اقتدى بصلاة أبي و قال أبي ما ألو أن اقتدى بصلاة انس بن مالك و قال انس رضي الله عنه ما ألو أن اقتدى بصلاة رسول الله صلى الله عليه وسلم » أخرجه الدارقطني في سننه ومسنده وقال إسناده كلهم ثقات

به امامت معتمر نمازهای مغرب و صبح زیادی خواندم بسم الله . . . را به جهر می خواند قبل از فاتحه و بعد آن واز معتمر شنیدم که می گفت: پروائی نمی بینم که مثل پدرم نماز بخوانم و پدرم گفت: پروائی نمی بینم که به نماز انس بن مالک نماز بخوانم و انس فرمود: پروائی نمی بینم که به نماز پیامبر اقتداکنم. اما استناد به روایتی که در صحیحین از انس آمده و دلالت بر ترک بسم الله از آن بر گرفته اند این روایات است

۱- روایت امام مسلم که انس فرمود: «صَلَّيْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَابِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ فَكَانُوا يَسْتَفْتِحُونَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا يَذْكُرُونَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فِي أَوَّلِهِ قِرَاءَةً وَلَا فِي آخِرِهِ» با پیامبر و ابوبکر و عمر و عثمان نماز خواندم با الحمد لله رب العالمین شروع می کردند بسم الله در اول و آخر قرائت نمی گفتند.

۲- روایت امام بخاری که انس فرمود: «أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَابِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ يَفْتَتِحُونَ الصَّلَاةَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» حقا که پیامبر و ابوبکر و عمر نماز را با الحمد لله رب العالمین شروع می کردند.

چنانکه می بینید در روایت امام بخاری لفظ لا یذکرون بسم الله . . . ذکر نشده است چرا که برداشت راوی بوده و هرکسی به اندازه درک خود برداشت می کند.

منظور از افتتاح نماز با الحمد لله این است که نماز را با سوره فاتحه شروع می کردند نه سوره دیگر نه اینکه بسم الله را نمی خواندند. براین تفسیر روایات دیگری که از حضرت انس بن مالک روایت شده خود دلالت می دهد مثل «... فَخَرَّارًا يَفْتَتِحُونَ بِأَمِّ الْقُرْآنِ فِيمَا يَجْهَرُ بِهِ»

همچنین از امام احمد بن حنبل و ابن خزيمة و دارقطنی بسند صحیح روایت شده «سئل أنس هل كان النبي صلى الله عليه وسلم و ابوبكر وعمر يفتتحون القراءة بالحمد لله رب العالمين أو ببسم الله الرحمن الرحيم؟ فقال للسائل: هذا شيء لم أعرفه و لم يسألني عنه أحد قبلك» از انس سوال شد که پیامبر و ابوبکر و عمر نماز را با الحمد لله یا با بسم الله شروع می کردند فرمود این را نمی دانم و وکسی قبل از تو از من نپرسیده است.

با این همه روایات وارده از صحابه من جمله ابن عباس، ابو هریره و انس که به طور صریح در مورد جهر بسم الله الرحمن الرحيم در نماز و غیر نماز آمده است قائل بودن به سعت جهر امری بس عجیب است.

کتبته بتاريخ: ۱۳۸۶/۳/۱۱ مطابق با ۱۸ جمادی الثانی ۱۴۳۱ هـ ق
اخوكم فی الله جهانگیر اسماعیلی